

[Dohrmann]

noget diffuse og også skadelige for danske interesser.

Om de tre nye medlemslande, Spanien, Portugal og Grækenland, vil jeg sige, at jeg deler ikke den udelte begejstring, der er udtalt fra flere ordføreres side. Ikke sådan, at vi har noget imod, at disse lande er medlemmer af EF, men vi skal gøre os fuldstændig klart – man forsøger ganske vist at skjule det over for offentligheden – at det har kostet Danmark temmelig store beløb. Det har det gjort inden for fiskeriområdet eksempelvis, det har det gjort ved, at EF bruger mange af sine midler til at få disse tre medlemslande op på det samme niveau, som man kalder det, som vi har i andre lande inden for EF. Derfor er det ikke udelukkende begejstring, der skal udtales i den anledning.

Der bliver talt meget om de rige lande inden for EF. De fleste ordførere gør det med et tonefald, som absolut kun kan opfattes, som om man mener, at Danmark hører til de virkelig rige lande. Mig bekendt er Danmark et af de mest forgældede lande inden for EF målt pr. indbygger, og derfor synes jeg egentlig, når man taler om forgældede lande og fattige lande, at man bør tage Danmark med. Danmark hører til de mest forgældede lande og fattige lande i verden oven i købet. Det, vi holder fanen højt ved, er ved at låne os frem. Hvis Danmark ikke lånte alle sine penge i udlandet, lå vores niveau på mange områder, også inden for det sociale, langt under mange andre EF-landes.

Kigger vi så lidt på fremtiden og det, der tegner sig i EF, kan vi ikke konstatere, at der er noget som helst, som ser positivt ud set fra et dansk synspunkt. Vi ved alle sammen, at som følge af overskudsproduktionen vil EF reducere priserne, bl.a. for de landbrugsprodukter, vi hidtil har tjent gode penge på og taget mange kroner hjem til valutakassen på. Det er sket, det må vi bare se i øjnene, og derfor synes jeg egentlig, at et kik ud i fremtiden, hvad det angår, ser alt andet end lyst ud.

Det var vel egentlig meningen, dengang vi gik ind i EF, at de lande, der kunne producere nogle gode og billige fødevarer, skulle have lov til det. Hvad er det, vi oplever for øjeblikket? Jo, EF pøser milliarder af kroner ind i nogle uproduktive brug i Sydeuropa, samtidig med at man kommer med kvotaordninger og lignende begrænsninger i Dan-

mark. Man er ved at skabe noget fuldstændig kunstigt, og det er klart, at ikke alene kommer det til at skade de danske landmænd, men det kommer i særdeleshed også til at ramme forbrugerne inden for hele EF-området ved, at fødevarerne bliver alt, alt for dyre.

Derfor synes jeg, at man skulle være lidt mere kritisk, inden man sådan giver sin tilslutning til alle disse bistandsprojekter, vi også har i EF-regi, al den stund tilbud og efterspørgsel plejer at være den bedste garanti for, at priserne ligger på det rigtige niveau.

EFs landbrugspolitik er, så vidt jeg kan se – det er sagt, selv om jeg har et positivt forhold til EF – ved at bryde totalt sammen, og den vil, fordi det er blevet kunstigt, på et eller andet tidspunkt – hvornår kan være svært at sige – bryde totalt sammen.

Jeg synes også, at det er helt utilstedeligt, når der finder en overproduktion sted inden for EF, at vi så stadig væk oplever, at der f.eks. bliver importeret store kødmængder fra tredjelande. Det er ikke sundt, og det ødelægger markedsmekanismen. Oven i købet bliver det helt tosset, når de samme varer begynder at cirkulere nogle gange over grænsen, for det finder jo sted både internt i EF og imellem tredjelande.

Vedrørende miljøet skal man selvfølgelig også i EF-regi sørge for, at vi får et bedre miljø og bekæmper forureningen. Den fejl, vi har gjort fra dansk side, er selvfølgelig, at vi ensidigt har pålagt eller i hvert tilfælde er i fuld færd med at pålægge det danske erhvervsliv nogle udgifter, som de andre medlemslande ikke får. Det giver selvfølgelig et skævt konkurrenceforhold, som udelukkende vil ramme danske interesser. Der synes jeg nok at alle de, der i hvert tilfælde udadtil påstår, at de gør mere for miljøet end os andre, burde have startet med at rejse sagen i EF, således at vi kunne have gennemført nogle foranstaltninger på samme tidspunkt, således at danske interesser ikke ensidigt blev skadet.

Jeg kan ikke lade være med at sige til regeringspartierne – nu er det en skam, skatteministeren ikke er her – at trods alle de positive ord, vi også hørte udenrigsministeren udtale, mener jeg, den danske skatteminister kører sit eget løb. Vi har set det i forbindelse med de forhøjede afgifter på fyringsolie, hvor skatteministeren i strid med EF, i strid